

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **J. B.**, zastoupené JUDr. Petrem Čichovským, advokátem se sídlem Družstevní 411, Týnec nad Sázavou, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2018, č. j. 43175/18/5200-10424-711507 a č. j. 43181/18/5200-10424-711507, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 19. 6. 2019, č. j. 52 Af 48/2018 – 152,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Pardubický kraj vyměřil žalobkyni podle pomůcek daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2011 ve výši 232 860 Kč a za zdaňovací období 2012 ve výši 36 660 Kč. Žalovaný změnil v záhlaví uvedenými rozhodnutími platební výměry pouze ve způsobu stanovení daně (z pomůcek na dokazování), výše vyměřené daně zůstala beze změny.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnila pouze tím, že o odkladný účinek žádala již krajský soud, ale ten se s její žádostí dostatečně nevypořádal a zamítl ji.

[4] Nejvyšší správní soud upozornil stěžovatelku přípisem č. j. 1 Afs 273/2019 – 18, že žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy, protože stěžovatel žádající o přiznání odkladného účinku nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Pro doplnění důvodů žádosti a doložení těchto tvrzení soud stanovil stěžovatelce lhůtu 1 týdně. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě, ani později do dne vydání tohoto rozhodnutí žádné důvody k návrhu na přiznání odkladného účinku nedoplnila.

[5] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil a zdůraznil, že stěžovatelka neuvedla konkrétní důvody žádosti. Poukázal také na existenci prostředků v rámci daňového řízení, které umožňují dočasné odložení splnění daňové povinnosti, např. institut posečkání úhrady daně. Tento prostředek lze využít i opakovaně a podle žalovaného by měl být využit přednostně.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[10] Návrh na přiznání odkladného účinku v nyní posuzované věci stěžovatelka nijak neodůvodnila, a to navzdory upozornění Nejvyššího správního soudu a navzdory skutečnosti, že krajský soud z téhož důvodu zamítl její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě usnesením ze dne 10. 12. 2018, č. j. 52 Af 48/2018 – 71. Nesouhlas s pravomocně vyměřenou daní důvodem pro přiznání odkladného účinku sám o sobě být nemůže a nemůže nahrazovat instrumenty, které ke zmírnění negativních dopadů placení daní zakotvují daňové předpisy - posečkání s úhradou daně, rozložení daně do splátek apod. (srov. např. usnesení ze dne 4. 1. 2018, č. j. 1 Afs 382/2017 – 38, nebo ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Afs 261/2018 – 28).

[11] Stěžovatelka tedy neunesla nejen břemeno důkazní, ale ani prvotní břemeno tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatelka netvrdila, a tím méně prokázala, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti - vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Z tohoto důvodu se již soud nezabýval splněním podmínky druhé (otázkou rozporu s veřejným zájmem).

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud podotýká, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu